

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Národní Listy“ k dr. Riegrovemu govoru.

Omenjali smo oni dan v dopisu z Dunaja, da so „Národní Listy“ dr. Riegrovega nedeljskega govora le toliko omenjali, kolikor so se o njem pečali listi Dunajski. Sklepali smo iz tega, da glas dra. Riegra ni povsem glas tudi českega naroda. Danes pa nam ta sklep potrjujejo „Národní Listy“ sami, ki se konečno v številki od četrtega o rečenem govoru izjavljajo deloma v poglavitnih mislih, deloma od besede do besede tako-le:

„Neresnico bi govorili, če bi trdili, da smo bili zadovoljni z nedeljskim govorom dra. Riegra. Proti se je našim političnim nazorom, a tudi našemu narodnemu čustvu. Kolikor se je dotikal političnih teženj in nazorov našega naroda, bil je večidel neresničen in to ne samo glede naše prošlosti nego tudi glede naših teženj za bodočnost. Mi ne moremo niti s stališča praktične politike razlogov najti za to manifestacijo v staročeskem klubu. Ako je imel namen, oslabiti v očeh Madjarov pomen nedavnih ovacij, katere pripravili smo v naši sredi časti vrednemu pevcu narodne naše pesni, to je za isto zgrešil svoj namen. Vedeli smo to že naprej, ker poznamo gospode v Budimpešti in prepustili smo jim odgovor na politične razlage gospoda Riegra, sami pa smo nalašč molčali. Danes došel je odgovor madjarski in prav tak je, kakršnega smo pričakovali. Skoro vse izjave listov madjarskih dajejo nedeljskemu govorniku v „českem klubu“ nauk, da je z govorom svojim pot zgrešil, celo da je brez potrebe manifestacijo narodnega čuta zavlekel na polje politične diskusije, nam malo koristne. Videli bomo, kako bodo danes ali jutri nemški listi vseh barv iz izjav madjarskih na kup znosili plamteč material proti političnim in narodnim težnjam vsega našega naroda.“

Nadalje pravi članek, da je slavnost Tomaškova izišla iz najblažega narodovega čuta, iz hvaležnosti, iz narodnega navdušenja, ter da je bilo čisto odveč narodovo radost kaliti z razmišljanji, ki žalijo najlepše čute narodove.

„Nedeljski govor dra. Riegra za potolaženje Madjarov ni imel čisto nobenega vspeha. Govornik

se je trudil uveriti Madjare, da simpatije naše k Slovakom ne vodijo k političnemu panslavizmu, da smo zadovoljni z vzajemnostjo literarno, da nočemo in ne moremo biti razsodniki mej Slovaki in Madjari v stvarih političnih, da imamo dolžnost pometati le pred svojimi durmi, da nemamo pravice mešati se v zadeve madjarske, da smo zmirec priznavali in da še priznavamo dualizem in državno pravo ogerske krone, da moremo Slovake v Ogrih prepustiti njih usodi, da je njim sicer treba le več delati in skrbeti za-se, da se bode obranili, imajoči za to svobodo besede in tiska in zakon o ravnopravnosti...“

„Trditev dra. Riegra ni po vsem istinita“. Palacky in dr. Rieger in vsi Čehi so se dolgo leta z besedo in pismom borili proti dualizmu v opravičenem interesu države in svoje domovine. Dualistiška forma monarhije ni nikdar mogla biti naš ideal. Sicer smo vedno respektovali državno pravo ogerske krone, celo eksponovali smo se za-nje, a izravnavali z leta 1867 je prestopila staro mejo, ni v korist avstrijski polovici države in je v škodo našemu narodnemu gospodarstvu. Dualizem torej ni bil naš ideal, in po dosedanjih izkustvih tudi ne bode. Toda Čehi se tudi s svojimi najskrajnejšimi terjatvami narodnimi ne dotikajo opravičenih interesov ogerskih, torej jim tudi treba ni opravičevati se Ogrom ali pa skrivati pred njimi svoje težnje. „Tem menj imamo potrebe, zapirati opravičene in prirojene čute. Mi, kot Čehoslovani, imamo prirojene in opravičene simpatije k Slovakom, kateri so in ostanejo, navzlic političnim mej nas položenim mejnikom, del jednega in istega naroda. Mi nemamo samo pravice, nego tudi dolžnost po vseh močeh skrbeti za njih narodne težnje. Nihče nam ne more šteti v zlo, če z besedo in pismom brani mo Slovake proti krivdam, ki jih trpijo na zemlji ogerski. Kajti dobro vemo in tudi dru. Riegru mora biti znano, kako ravnajo gospodje Madjari z ubozimi Slovaki... In tu naj istorodni narod iz ozirov na „višji politično modrost in previdnost“ molči in zatajuje svoje trpko, bolešno sočustvo, da celo slovesno naj se odreče vsem simpatijam in vsemu sorodstvu?“

Na to list cituje organ madjarske vlade „Nem-

zet“, „Neues Pester Journal“ in „Pesti Naplo“, v dokaz, da se izjave dra. Riegra le ironično tolmačijo in Slovanom v sovražnem smislu. Madjari ne bi imeli nič proti pravicam našim, da to neso pravice slovanske. Naša gola eksistencija jim je neprijetna, protivna, slovanskega razvoja ne trpijo in doma hočejo z ogerskimi Slovani delati kakor se dela s podedovanim materialom. To imejmo na pameti in s tem bi imeli računati vsi naši politiki!

Ako bi Madjarom bilo le do svoje politične svobode, ne bi se jim bilo treba bati panslavizma. Njih gospodljivost sama širi panslavizem. Ne tlačite Slovanov, skrbite zanje kakor zase, glejte, da bodo vsi narodi pod sv. Štefana krono srečni in pomirjeni, in nijednemu izmed njih ne pade v glavo, vkupni domovini groziti s panslavističnimi konspiracijami. Vemo, da ti naši nauki zadenejo na posmeh madjarskega šovinizma, vemo, da bodo Madjari v svoji brutalnosti še dalje dosledno šli proti slovanskim narodom in tako delali na to, da bode panslavizem čedalje bolj narode slovanske družil v vzajemno obrambo,

Tako v številki od četrtega „Národní Listy“, ki k sklepu še objavljajo dr. Riegrove besede, izgovorjene pred petnajstimi leti: „Čim več se bode na Slované valilo brezpravnega nasilja in surovega pritiska, temveč bomo uvidevali potrebo, da se Slovani vzajemno ljubimo mej sabo, da vzajemno podpiramo drug drugega kakor pravi bratje, in da ne pozabimo jeden na drugega v času stiske.“

Če je mogoče, še odločnejše govori mladočesko glasilo v sledečem listu proti zatajevanju slovanske vzajemnosti.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 8. decembra.

Finančni minister še nikoli ni tako suhoparno predložil državni proračun kakor letos. Vselej je razvijal nekak program, letos pa ni drugega storil, nego primerjal je deficite poslednjih let in zlasti s pogledom na letošnji deficit konstatoval, da se zdatno zmanjšal. Po mnenji finančnega ministra je skoro izginil deficit za normalne izdatke in le stroški za zidanje železnice store, da bo še treba kacic 15 mi-

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Drugi del.

II.

(Dalje.)

Bala sem se in sovražila ga to trenutje. Hotela sem mu povedati mnogo in maščevati se za vsa žaljenja; pa ko bi bila odprla usta, bi bila zaplakala in ponižala se pred njim. Molče sem šla iz sobe. Ko pa nesem več slišala njegovih korakov, začela sem se sramovati tega, kar sem storila. Bala sem se, če se za zmiraj pretrga ta vez, ki je dozdalej bila vsa moja sreča, hotela sem se vrniti. Ali se je pa že zadost! pomiril, da bi me razumel, ko mu molče potem roko podam in pogledam nanj? pomislila sem. Ali bode razumel moje velikodušje? Kaj pa, če smatra za hinavščino moje gorje? Ali bode z zavestjo, da on ima prav, in s ponosno mirnostjo poslušal svoje kesanje in odpustil mi? In zakaj, zakaj? je on, katerega sem tako ljubila, me tako hučo razžalil.

Šla nesem k njemu, ampak v svojo sobo, kjer sem dolgo sedela sama in plakala, s strahom sem

se spominjala vsake besede, katero sva govorila, zamenjajoč te besede z drugimi, pristavljajoč dobre besede, sem se z nova s strahom in čustvom žaljenja spominjala tega, kar je bilo. Ko sem zvečer šla k čaju, in se pri S., ki je bil pri nas sešla z možem, čutila sem, da se je od današnjega dne celo brezno odprlo mej nama. S. me je vprašal, kdaj da odpotujeva? Nesem mu utegnila odgovoriti.

— Drugi torek, odgovoril je, — v soboto pojdeva še h grofinji R. Saj pojdeš? obrnil se je k meni.

— Prestrašila sem se zvuka tega prostega glasu in boječe sem pogledala moža. Njegove oči so bile uprte v me, njegov pogled je bil sovražen in porogljiv, glas ravnodušen in hladen.

— Da, odgovorila sem.

Zvečer, ko sva bila sama, stopil je k meni in in podal mi roko.

— Prosim, pozabi, kar sem ti rekel, spregovoril je.

Prijela sem njegovo roko, trepetajoč smehljal se je pojavil na mojem obrazu in solze bi mi bile kmalu pritekale iz oči, pa on je odtegnil svojo roko, kakor bi se bil bal občutljivega prizora, šel je na naslonjač, precej daleč od mene. „Mari on še vedno misli, da ima prav?“ pomislila sem, že gotovo ob-

jasnenje in prošnja, da ne pojdeva h grofinji, ostala mi je na jeziku.

— Pisati morava materi, da sva odložila odhod, rekel je — da ne bode imela skrbi.

— A kdaj misliš odpotovati, vprašala sem ga.

— V torek, po zabavi pri grofinji, odgovoril je.

— Nadejam se, da ne čakaš zaradi mene, rekla sem in gledala ga v oči, iz katerih pa nesem ničesar mogla brati, kakor bi jih bilo nekaj odvleklo od mene. Njegov obraz se mi je začel zdeti star in neprijeten.

Šla sva h grofinji, in mej nama so zopet nastale prijateljske razmere; pa te razmere so bile po polnem drugačne, kakor poprej.

Pri grofinji sem sedela mej dvema damama, ko je princ stopil k meni, tako da sem morala ustati, da govorim z njim. Ko sem ustajala, sem nehote z očmi poiskala moža in videla sem ga na drugem koncu sobe, kako me je gledal pa pri tej priči obrnil se proč. Bilo me je tako sram in bitko, da sem zarudela po obrazu in vratu, ko me je pogledal princ. Morala sem stati in poslušati, kaj mi je pravil, gledajoč me od vrha do dna. Najin razgovor je bil kratek, kajti ni imel se nikamor uvesti poleg mene in najbrž je čutil, da meni ni prijetno razgovarjati se z njim. Pogovarjala sva se o posled-

lijonov najeti. Pa to je že kronična bolezen pri nas in še huje na Ogerskem in ni upati, da bi se kedaj ozdravila, dokler se v celi Evropi ne zgodi prevrat glede stroškov za stoječo vojsko. Oboroženi mir požira na leto blizu eden milijon najkrepkejših ljudi.

Da tedaj tudi pod sedanjim vladnim sistemom se ni nobeno leto končalo brez deficita, in da je državni dolg pod našo (?) vlado spet za 200 milijonov gold. narastel, temu ni kriv politični sistem, ampak vojaški budget.

No, bankam in židovskim bogatinom bi nikakor ne bilo po godu, ko bi se deficit odpravil in bi finančnemu ministru ne bilo treba izdavat novih državnih obligacij, posebno zdaj, ko ves kapital se hoče nalagati v papirjih z gotovimi obrestmi ter se boji rizika pri obrtniškimi in kupčijskih podvzetjih. Kurs državnih papirjev raste vsaki dan in je dosegel nenavadno visočino. Po tem potu pa se bo doseglo tudi splošno zmanjšanje obresti. Ako državne obligacije ne bodo več nesle po 5%, ampak le po 4, potem bodo sploh obresti se znižale in tudi hranilnice ne bodo mogle več zahtevati, ko 4%.

V prihodnji seji je na vrsti zakon, s katerim se ima praksa odvetniških koncipientov od 7 na 8 let raztegniti, ker bi odslej vsak kandidat moral namesto jednega dve leti pri kakem sodišči prakticirati. Hohenwartov klub je sklenil glasovati proti temu zakonu, češ, da naj ostane pri starem. Ko bi pa vendar večina v zboru se našla za ta zakon, potem se bo stavil predlog, da zakon ne velja za tiste kandidate, ki so že začeli s prakso. In ta predlog bo gotovo vsprejet.

Obravnava proti „krvavcem“ v Celovci.

V 6. dan t. m. ob 9. uri zjutraj pričela je v tukajšnji ličnej dvorani za porotnike velika obravnava proti anarhistom Ljubljanskim, o kateri se po vseh javnih prostorih v Celovci, povsod, kamor se pride, jako živahno razpravlja. Da bi ničesar ne motilo razvitka pravde, ukrenilo se je veliko previdnostnih naredeb. Orožniki stražijo obtožence v porotni dvorani, orožniki in redarji so nastavljeni na hodnikih in pri uhodu, konsignirani sta celo, kakor se govori, dve kompaniji vojakov. Uhod dovoljen je le proti ustopnicam, in to le znanim osebam. Priče morale so se pri uhodu izkazati s svojimi pozivi, potem bil jim je dovoljen uhod, zadržan pa izhod in tako smo prvi dan od 9. ure zjutraj do 5¼ ure popoldne, z male pol ure trajajočim presledkom, bili neprestano internovani v sobo za priče. Kontrola bila je tako stroga, da se niti brzojavke neso smele odposlati drugače, nego po prejšnji cenzuri od strani sodnije. Priče prvi dan o obravnavi neso niti trohice čule, tudi druge dan do 11. ure dopoldne bilo je tako, zatorej se za danes ne more družega poročati o tej veleznanimivej obravnavi, nego kar je bilo tiskano v „Klagenfurter Zeitung“, katera nam je pri tej priliki prvič, upajmo, da tudi zadnjikrat, jedini vir iz katerega moremo zajemati.

Poročilo v „Klagenfurter Zeitung“ slove:

Danes ob 9. uri se je začela pod predsedstvom c. kr. višje sodnije svetnika Edm. Schrey pl. Redl-

njem plesu, kje biva po letu itd. Odhajajoč od mene, je izjavil željo seznaniti se z mojim možem in jaz sem videla, kako sta se sešla in govorila na drugem konci sobane. Princ je gotovo kaj omenil o meni, kajti v sredi razgovora je smeje se ozrl na našo stran.

Pri tej priči je rudečica polila mojega moža, nizko se je priklonil in prvi je odšel od princa. Jaz sem tudi zarudela, sram me je bilo, kaj bode mislil princ o meni, posebno pa o mojem možu. Zdelo se mi je, da so vsi opazili, v kakej zadregi sem bila, ko sem govorila s princem, zapazili njegovo čudno obnašanje; Bog ve, kako bodo to objasnjevali. Kaj ko bi kaj slutili, kake razgovore sva imela z možem? Sestričina me je peljala domov in po potu sva se pogovarjali o možu. Nesem mogla več prenašati in povedala sem jej vse, kaj se je mej nama vse zgodilo zaradi tega nesrečnega večera pri grofinji. Tolažila me je, češ, da je to nepomenljiv, navaden prepri, ki ne bode imel nikakih nasledkov; objasnila mi je s svojega stališča značaj mojega moža, rekla, da je postal jako prikrit in prevzet; dala sem jej prav in zdelo se mi je, da sem ga jaz sama sedaj mirneje in boljše presojevala.

Ko sva bila zopet sama z možem, je ta sodba o njem, kakor zločinstvo ležala na mojej duši, čutila sem, da se je še bolj razširilo brezdnost, ki je naju ločilo.

(Dalje prih.)

werta pred zato delegovano porotno sodnijo obravnava proti 5 zatožencem.

Ob 9. uri prišli so sodniki in začelo se je zbiranje porotnikov, ki se je končalo ob polu desetih. To se je vršilo kakor po navadi.

Ko so bili izžrebani porotniki, začela se je obravnava s tem, da se je objavilo, o čem se bode obravnavalo.

Predsednik začel je izpraševati zatožence.

Železnikar pripoveduje: Ko je leta 1859 bil oproščen, podal se je na tuje, v Gradec, na Dunaj in hodil tudi drugod po Avstriji do leta 1869, ko se je zopet vrnil v Ljubljano. Pozneje odpotoval je v inozemstvo, živel 8 mesecev v Švici, od koder je šel na Francosko (Montluçon, Lyon, Pariz). Na Francoskem bil je ob vojski in ustaji komunistov. Govori francoski, laški, nemški in slovanski. Železnikar je krepek mož v najboljših letih z rudečimi lasmi in brado.

Ferd. Tuma je visok in stegnen; kakor Železnikar je tudi ta v gladkejši nemščini narisal ob kratkem svoje življenje. Dejal je večkrat na Koroškem (v Celovci in Volšperku). Njegovo šolsko izobraževanje je nekoliko ovirala bolezen; govori nemški, slovenski in česki. Izven Avstrije ni bil nikdar.

Fran Sturm jako trdo govori ter je tršate rasti (on je sin nekega ranocelnika). Govori nemški in slovenski.

Eduard Kriegl stopi prav po vojaški pred sodnike in tudi odgovarja prav po vojaški. Njega oče je strojevodja. On je bukovez, delal je v Trstu, na Tirolskem in Štirnškem. Tudi v Monakovem bil je nekaj časa. Ko prišel od vojakov, stopil je v delo pri Kleinmayerji & Bambergu v Ljubljani. Sedaj je v rezervi 2. ženiškega polka.

Fran Dhü je mlad mož rumenih las, rojen na Ogerskem in tudi tja pristojen. Čitati in pisati učil se je pozneje v Gradci. Njega stariši so ubogi kočarji.

Predsednik pouči zatožence, da se mu zagovarjanje nikakor ne bode kratilo, a opominja ga obvarovati dostojnost pred sodiščem.

Potem so prisegli porotniki in priče bile poklicane v sodnijsko dvorano. Predsednik jih je klical po imenu, potem pa opominjal, naj govoré res nico. Ponovil je ta opomin tudi v slovenščini.

Jedna priča vpraša, ali bi se ne mogle priče razdeliti v več oddelkov, da ne bi bilo vsem treba čakati, predsednik je pa to zanikal. Priče zopet odstopijo in perovodja prebere zatožbo, iz katere posnamemo sledeče:

„Od državnega pravdnštva v Ljubljani so toženi zaprti:

1. Fran Železnikar, 40 let star, katoliške vere, samski krojaški mojster,
2. Ferd. Tuma, 41 let star, katoliške vere, oženjen, čevlarski mojster,
3. Fran Sturm, 33 let star, katoliške vere, oženjen, krojaški mojster in krčmar,
4. E. Kriegl, 26 let star, katolik, samski, knjigovez in
5. Fran Dhü, 27 let star, katoliške vere, samski, čevlarski pomočnik v Ljubljani,

da so prvi štirje z govori, ki so jih govorili v Ljubljanskem delavskem društvu, v katerih so trdili, da se po zakonitem potu za delavce nič doseči ne da, ter je pomoč samo mogoča, ako se razruži ves sedanjí red, ter je zato treba podpirati anarhistično stranko na vse načine — zakrivili hudodelstvo veleizdaje po § 58. b. in c. kazenskega zakonika. Železnikar in Tuma sta poleg tega z razširjenjem tiskovine „Ein Mahruf an das Volk“ („Opomin na ljudstvo“) se zakrivila hudodelstva veleizdaje po § 58. a, b in c. k. z. in z izjavami o umoru carja Aleksandra II. se je Železnikar pa še zakrivil hudodelstva motenja javnega miru po § 65. k. z.

Franc Dhü se je s širjenjem tiskovine: „An das arbeitende Volk“ („na Delavsko ljudstvo“) zakrivil hudodelstvo veleizdaje po § 58 c. k. z., hudodelstva žaljenja Njega veličastva po § 63. k. z., prestopka proti motenju javnega miru in reda po § 302. k. z. in § 300 k. z.

Kazen bi se imela vsem zatožencem odmeriti po § 59. lit. c. k. z.

V „uzrokih“ karakterizuje zatožba pomen delavskega gibanja sploh, zlasti pa njega razvoj v Ljubljani. Ljubljansko izobraževalno društvo se sprva ni mešalo v politiko in gojilo Schulze-Delitzscheve nazore; pa že 1871. l. prišel je Most v Ljubljano in njegov časopis „Freiheit“ in pozneje Peukertova „Zukunft“

sta tako škodljivo uplivala, da se je društvo že v novembru 1882, ko je anarhist Waitz prišel v Ljubljano, izreklo za radikalni program časopisa Zukunft. Društvo je bilo tedaj pod vodstvom Železnikarja, Tuma in Šturma. Prizadevanju krojaškega pomočnika Ludovika Zadnika (po letu 1883) v društvu udomačiti zmernejšo obliko socijalne demokracije, (katero zastopata lista „Wahrheit“ in „Volksfreund“) so se z vso silo ustavljali Železnikar, Tuma, Sturm in Kriegl, ki je tedaj bil načelnik društvu, in vedno bolj so se imenovani približevali najhujšim anarhistom. Večkrat so zatoženci, če ravno ne spodbujali k anarhističnim napadom, jih vendar odobraval, tako je n. pr. Tuma odobraval umor Hubeka. Te izpovedbe Zadnikove so veodostojne, kajti potrdile so nekatere tudi druge priče.

Železnikar in Tuma pa nista samo v društvu, ampak tudi drugod in na druge načine agitovala in širila prepovedane tiskovine.

Pa tudi o petem zatoženci Dhü so priče dokazale, da je močno širil prepovedane tiskovine, pa še tudi drugi uzroki govoré, da je zatožba zanj opravičena.

Predsednik objavi ugovor zatožencev proti zatožbi in delegovanju tukajšnje porotne sodnije in dotično razsodbo najvišjega sodišča proti zatožbi zatožencev.

Zagovornik predlaga, da se povabijo še nove priče, ki bodo govorile v korist zatožencev, ter navaja nekaj momentov, ki kažejo da so se zatoženci pri raznih priložnostih lojalno, cesarju udano in zakonito obnašali.

Državni pravnik ugovarja zagovorniku, ker stvari, katere bi spričale nove priče, deloma sam priznava, deloma slika jih kot nepomenljive, deloma so pa navedene že v zapisnikih predpreiskave.

Zagovornik replikuje.

Predsednik ukaže poklicati priči Justina Dekvala jih opominja govoriti resnico, če ne jima preti z najstrožimi naredbami.

Zatoženci razun Železnikarja odstopijo.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. decembra.

Kakor se iz državnega proračuna razvidi, ki se je predložil **državnemu zboru**, zahteva se za šolstvo 12.875.179 gld., 112.829 več nego za lansko leto. Za Dunajsko vseučilišče so se stroški nekoliko povišali in sicer za medicinsko fakulteto za 17.000 ker se popolnijo nekatere naučne stolice. Nadlje se za gradnjo novega vseučilišnega poslopja zahteva 500.000 gld. Za nemško vseučilišče v Pragi so se stroški znižali za 136, za česko pa povišali za 21.980 gld., kajti nastavilo se je nekaj novih profesorjev. Za Krakovsko vseučilišče se zahteva izrednih stroškov 100.000 in sicer za zgradbo novega vseučiliškega poslopja in klinike. Za elektrotehnični pouk na tehničnih šolah zahteva se 20.000 gld. Stroški za gimnazije bodo znašali 3.475.700 gl., 80.300 gl. več nego lansko leto. Za gimnazije na Českem se zahteva 53.600 gld. več, ker sta česki občinski gimnaziji v Kolnu in Příbranu se vsprejeli v državno oskrb, za moravske gimnazije bode pa treba 10.800 manj, ker se bodo nekatere slabo obiskane nemške gimnazije baje opustile. Za obrtni pouk je postavljeno v državni proračun 1.249.700 gld. 128.900 več nego vlani. Za pospeševanje nemškega pouka v južnej Tirolskeje je postavljeno v proračunu 15.000 gl.

Srbski poslanci **ogerskega** državnega zbora imeli so poslednje dni posvetovanje o cerkvenih zadevah. Poudarjali so potrebo, da se skliče cerkvena konferenca. Volili so poseben odbor, kateri naj bi storil potrebne korake na dotičnih odločilnih mestih, da se omogoči sklicati tako konferenco. — Več hrvatskih državnih poslancev je hotelo, da se letos tudi Hrvati udeležijo budgetne debate. Večina je bila proti temu, ker se je bala, da v ogerskeje zbornici ne pride hrvatsko vprašanje v razgovor. Tako se letos Hrvati zopet neso udeleževati budgetne debate, te prilike, razložiti težnje svojega naroda. Pa kaj je tem vladnim kimovcem za trpeči narod mari, da le sami dobe dijete in milijarino.

Vnanje države.

Bolgarsko-srbski spor je neki že poravnal. V kratkem se zopet obnovi diplomatska zveza mej obema državama.

Kakor se govori je **russki** minister notranjih zadev grof Tolstoj svetoval carju 2. (14.) marca odpraviti izjemno stanje v več krajih evropske Rusije. Temu sta se pa ustavila načelnik carskega dvora general Richter in načelnik carske Obrane general Čeverin, češ da je zato še prezgodaj. Ali so se notranje razmere v Rusiji zboljšale, ali je pa grof Tolstoj spoznal, da se s silo ne da zatreti nihilizem, ne vemo. Ker je pa zadnji čas zopet bilo čuti o novih gibanjih nihilistov, najbrž obsedno stanje tudi

prohidnje leto 2. marca, to je na dan nastopa vlade sedanega carja ne bode odpravljeno.

V **Sudanu** ni mirno, če tudi le malokdaj kaj čujemo o tamošnjih bojih. Kar se godi bolj v sredi dežele, tega ne zvemo. le kadar se ustajniki približajo bolj Egiptu ali pa Rudečemu Morju, tedaj kaj slišimo o njih. Tako so v sredo zopet napali Suakim, a so po triurnem boji bili odbiti.

Dopisi.

Iz Trsta 4. decembra. [Izv. dop.] Letošnje veselice naših slovanskih društev, kar smo jih do sedaj imeli, bile so sploh slabo obiskovane. Uzroki so bili velike spremembe vsled odpovedi zaslužnih oseb pri dveh društvih, katere so največ uplivala, da se je preje občinstvo z večjo navdušenostjo veselice udeleževalo, ko sedaj. Vsa četiri društva se precej lepo mirno napredujejo, vsako v svojem krogu, brine se za svojo čast in podporo svojim članom, moralno in materialno. Kaj? — ko bi se obistinila ona ideja, — katera je že lani bila sprožena iz Trsta v Vašem cenjenem listu, namreč, da bi vsa četverna društva se porazumela in napravila skupno veselico na korist „Narodnega doma“ v Ljubljani. Pričakuje se še vedno, od katerega društva bode prišla inicijativa: kako naj bi se povabila ostala društva na sodelovanje pri omenjeni veselici. Vsa četverna društva naj bi v skupni veselilni odsek volila svoje zastopnike s porazumom, da jedni naj bi sodelovalno uplivali na društva, da bi veselica bila obiskana mnogobrojno. Drugi pa z delavnimi močmi, kar jih je na razpolaganje, in ako bi bilo možno pridružiti tudi vse okoličanske pevske zборе Tržaškemu pevskega zboru. „Sokol“ naj bi tudi telovadil, ker so njegovi člani za to veselico navdušeni in pri plesu bi tudi lahko še „Kolo“ plesali, kar si želi videti vsak izmed nas. In vse to bi se najprikladneje dalo izvršiti v kakem gledišči, menda po Novem letu.

Ker je sama „Elinost“ prošli teden tudi sprožila misel o tukajšnji skupni društveni veselici, nadejati se je uresničenja te ideje. Združenje bi bilo vsaj tukaj na pravem mestu, ker gre za postavljanje spomenika za ves narod slovenski v središču njegove domovine.

Za to blagodejno svrhu se pri Sokolskih plesnih vajah in v kavarni „Comercio“ prav pridno prodajajo srečke in nabirajo darove, za kar gre presrečna hvala največ g. Vekoslavu Grebenc-u.

Na noge torej požrtvovalni rodoljubi Tržaški! da bomo tudi Slovenci romali v kratkem v svojo metropolo, kakor so prejšnji mesec Hrvati v svoj kraljevski Zagreb!

Iz Rudolfovega 5. decembra. [Izv. dop.*] Veselica, katero je priredila Novomeška čitalnica v družbi s pevskim društvom dolenskim v soboto 29. nov. t. l. v prostorih „Narodnega doma“, vršila se je z izvenrednim vspehom ter je bila značajne važnosti.

Jedno in drugo društvo se je žurilo da svojim članom že pred adventom napravi veselico. Zadnji dni pred veselico delalo je mnogo rok noč in dan — v besede pravem pomenu —, da privremeno sicer, ali ukusno opravi veliko dvorano, ki ima v bodoče služiti za ogojišče narodne inteligence. Združeni naporom dotičnikov posrečilo se je z malimi sredstvi, katera so bila odboru v to svrhu na razpolaganje, dostojno okrasiti društvene prostore, katerih konečno urejenje zahteva še mnogo časa in gmotnih žrtev rodoljubnih src.

Takoj ob rečenem času zbralo se je toliko odličnega občinstva, da ne pomnimo, da bi bili kedaj v našem mestecu toliko odbranega razumništva skupaj videli. Vse je jedva očekavalo prvi nastop pevskega društva. Ob osmih nastopil je zbor trideset moških pevcev in takoj s prvo pesnijo programa, kateri je Vaš cenjeni list že priobčil, popolno priznanje zaslužil. Vse točke vršile so se precizno in premišljeno in gospodu pevovodji, kapelniku tukajšnje meščanske glasbe, V. Tučku, gre zasluga, da je z zborom, ki šteje mnogo takih sil, katere so se začele stoprv letos v petji uriti, tako odličen vspeh imel. S posebnim vzhitom vsprejelo je občinstvo nastop ženskega zbora. Nad dvajset gospodičin zapelo je z jasnimi grli Ipavčev skladbo „Rožica.“ Oko in uho imelo je užitka in ne smemo se čuditi, da je občinstvo z glasnim odobravanjem pohvalilo veliko zanimanje, katero kažejo gospice za petje in pevsko društvo.

* Da si smo o tem prinesli še v soboto dopis, priobčujemo še tega od drugega dopisnika, ker prvega stvarno dopolnjuje.

Opom. uredništva.

Po dokončanem programu začel se je ples, pri katerem je svrhal oddelek domače glasbe, kateri je uvečbal gospod kapelnik. Plesalo se je s čudovito vztrajnostjo do štirih v jutro. Četvorko plesalo je blizu štirideset parov, tako da je bila prostorna dvorana skoro premajhna.

Dolenjsko pevsko društvo, katero se je jedva pred nekoliko meseci osnovalo, vrlo napreduje. Energijski gospoda predsednika dra. Ferjančič-a imamo se zahvaliti, da se mlademu društvu po celem Dolenjskem izkazuje največje simpatije, kar svedoči obilni pristop izvanjskih članov, kateri se oglašajo iz vseh krajev dolenskih.

Društvo šteje že blizu 150 izvršujočih in podpornih članov. Nepotrebno bi bilo posebej naglašati, kake važnosti je gojitev slovenskega petja za vzbujenja ljubezni do domovine in materinskega jezika. Sicer pak bode domače petje zopet predramilo in oživelo zaspalo društveno življenje, posebno ker ima slovensko občinstvo sedaj prostorja, kamor zamore z veseljem in ponosom zabijati.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Naš presvitli cesar je z Najvišjim odlokom 3. t. m. imenoval titularnega sekcijskega načelnika, ministerijalnega svetnika viteza Andreja Baumgartner-ja stalnim sekcijским načelnikom pri finančnem ministerstvu in podelil ministerijalnemu svetniku pri finančnem ministerstvu Viljemu Gross-u povodoma njegovega umirovljenja za dolgoletno, zvesto in izvrstno službovanje naslov in značaj sekcijskega načelnika.

— (Imenovanje.) Gospod predsednik tukajšnjega finančnega vodstva imenoval je finančnega nadzornika v Dolenjski Tuzli g. J. Dobido c. kr. davkovnim nadzornikom v IX. dijetnem razredu v Kranjskem. Čestitamo! Ob enem pa izrekamo svoje sožaljeje dosedanjemu nadomestovalnemu nadzorniku Črnomaljskemu, kateremu ni pomoglo do te službe niti njegovo uzorno nemško čuvstvo, niti njegov v naš list usiljen popravek.

— (Nov Poreški škof monsignor dr. Flapp) bode 4. januarja v Gorici posvečen in 2. februarja v Poreču slovesno inštaliran.

— (Iz Celovca) se nam piše: Do danes (8 dec.) do 1/2 ure zaslišani so bili kot prič: Zadnik, Dekval, Grablovic, Hönlmann, Kostelac, Steckbauer, Justin, Trampuš, M. Kunc, Zöhrer, Perdan, urednik Železnikar, F. Haderlap, Ferdo Subadobnik, Bizjak, Brandstätter. Najhuje sta proti obtožencem govorila M. Kunc in urednik Železnikar. Naj smešneje ulogo igral je Ljudskega glasa urednik Subadobnik. Za njegovega zaslišanja vladala je občna veselost mej občinstvom, porotniki in pričami. Najbolj gravirana sta Fr. Železnikar in Tuma. Kakor se kaže, se vse priče ne bodo vrstile v Ljubljano, ker bodo nekatere deli pod ključ. Vsaki dan pride kaj novega na dan, vsaki dan pozove se kaka nova priča. Sedaj jih je že nad 40 tukaj. Zaslišavanje priče utegne biti jutri končano. Brzobjavke, katero sem poslal, neso pustili neobrezane naprej, marveč prikrajšali so jo za deset besed. Zatoženci so vsled dolgega zapora nekoliko pobledeli, a so, posebno krojač Železnikar, v svojo veliko škodo pričam nasproti jako arogantni. Taktika vseh obtožencev je laž.

— (Dramatično društvo) je imelo dne 4. t. m. svojo prvo odborsko sejo, v kateri se je osnoval odbor: dr. J. Starč, predsednik; Iv. Hribar, podpredsednik; Anton Trstenjak, tajnik. Prve seje se je udeležilo devet odbornikov, ki so sklenili povzdigniti slovensko Talijo in oživiti v Ljubljani dramsko umetnost. Ta naloga je težavna, kar namah se ne more zahtevati, da bi na našem zamarnem polju dramatike koj procvetele lepe cvetlice Slovincem, ker v to je potreba domačih pisateljev dramskih z jedne strani, a z druge zopet novih, dobro preloženih iger iz tujih jezikov in — deželne podpore. Upajmo, da se bode zdanjemu odboru marsikaj posrečilo, in posrečilo se mu bode, ako bo delaven, ter da nam bode mogel kmalu preskrbeti z dobrimi igrami prijetne gledališčne večere. — V znanstveni odsek so bili voljeni ti gospodje: Bleweis, Ivan Hribar, Kreč, Murnik, Pleteršnik, Anton Trstenjak in Vl. Zarnik; v igralni odsek pa: Knez, Robič, Trstenjak, Valentinčič in Žagar.

— („Sokolov“ Miklavžev večer.) Telovadno društvo „Sokol“, priredilo je, kakor navadno vsako leto, tudi letos svoj Miklavžev večer v Čitalnični dvorani. Reditelja sta bila gg. podstarosta

S. Noll in odbornik F. Pečnik, katera sta pripomogla s svojimi neutrudljivimi močmi, da nam je ta večer zabeležiti mej prve in najsijajnejše „Sokolove“ večere. Po izvrstnem govoru društvenega staroste g. Ign. Valentinčiča pričel se je program, kateri je bil, bodi si pevski, kakor tudi godbeni, tako izborno zabaven, da mu je občinstvo s posebno zadovoljnostjo in pazljivostjo sledilo do zadnje točke. — Miklavž s svojim spremstvom: Faustom, Mefistom, Luciferjem, Belcebubom in drugimi poslastmi iz Hada, je občinstvo prav iznenadil, nedolžnej deci pa napravil toliko veselja, da bode pomnila ta večer celo leto. Miklavžev govor poslušalo je občinstvo strmé; Faust pa je predbacival navzočnim grešnikom razne grehe, skušajoč privedi jih o pravem času na pravi pot. Angelji delili so mej deca svoja darila, Faust pa odraslim svoja zdravila zoper razne duševne in telesne bolezni; Mefisto je zbadal navzočne s svojimi satiriško-saljivimi listi, poslasti pa so tuleč in z rožljanjem verig opozarjale grešnike na poplavljanje. Kratko rečeno: vse je bilo krasno in čestitati nam je društvu na tolikem uspehu, posebej pa še marljivima rediteljema gg. S. Nollju in F. Pečniku. — Posebna hvala gre tudi čestitim damam, katere so pri tej priilki spečale okolu dve sto srečke „Narodnega Doma“ mej prisotno občinstvo; želimo pa, da bi se tudi druga društva podvizala ter razpečavala po svoji moči srečke pri svojih veselicah.

— († Dr. Ferdinand Lilek.) Neizprosna osoda! Zopet si možu v najboljši dobi pristigla življenja nit v kojega smel je slovenski narod mnogo upov staviti. Po dolgej mučnej bolezni umrl je 5. t. m. v Währingu poleg Dunaja dr. Ferdinand Lilek, bivši sekundarski zdravnik nadvojvoda Rudolfove bolnišnice operateur na c. kr. kirurški in porodniški ginekološki kliniki Dunajskega vseučilišča. Dosegel je komaj 37. leto. Pred smrtjo bil je previden še sv. obhajilom. Trpel je na jetiki ter iskal proteklo poletje v Benetkah, v Gorici, v domovini zdravja, ki se mu pa ni hotelo vrniti. Kako priljubljen bil je kot zdravnik v Währingu, kjer je nekaj let stalno bil naseljen, videlo se je pri pogrebu, ki je bil 7. t. m. Na stotine ljudij prišlo mu je skazat zadnjo čast, tako da je cerkev bila polna! Koliko videl si solznih očí! — Pevci akad. društva „Slovenije“, katerega dolgoletni član je pokojnik bil, zapeli so mu „Nad zvezdami“ in „Blagor mu“ za večni počitek, tako mило, da si bil presunjen. Zadnjo čast prišla sta mu tudi skazat državna poslanca gg. dr. Vošnjak in V. Pfeifer, kakor mnogo na Dunaji živečih Slovincem, mej njimi g. dr. Lesjak s č. soprogo. Tudi predsednik in več članov hrvatskega akad. društva „Zvonimira“ bili so navzočni. Izmed sorodnikov pokojnikovih prišli so gosp. Fran Lilek, posestnik iz Črnomlja; g. Josip Lilek, župnik v Istri in jedna pokojnikovih nečakinj. — Lahša mu bodi zemlja!

— (Premeščenje.) Naš rojak Josip Perné, dozdani upravitelj okrožne sodnije v Bihaču, povrne se v novem letu iz Bosne ter je dodeljen kot kotorski sodec v Slunju.

— (Firma „Tschinkel.“) Dočim se načelniki Tschinkel-nove firme trudijo in poganjajo za pridobitev prepotrebnega moratorija, množé se jim nove preglavice in težave. Česka hranilnica v Pragi namreč toži za povrnitev svojih v Lovozici na graščino Čiškovice posojenih 115.000 gld. in na novo sladornico posojenih 66.000 gld. Oba dolga sta na prvej vrsti uknjižena.

— (Pijan vojak.) Minulo nedeljo ob sedmih zvečer hodil je po mestu pijan topničarski desnik in mahal s svojo sabljo okolu sebe, da je bilo groza. Rnil je baje dva moška in dve ženski ter razbil ob Ljubljani na Poljanskem nasipu okolu 14 šip po oknih. Jednej ženskej odčesnil je spodnjo čeljust in drugo je hudo rnil na glavi. Pri gledališču se je groznim napadom občinstvo s sneženimi kepami ubranilo. Res vsake stvar človeku prav pride, še celo sneg, če dlje časa leži po našem mestu. Dobro bi bilo, da bi vojaki izven službe ne nosili orožja.

— (Kože v Trstu) ponehavajo; te dni je bilo le od 14 do 21 pravih bolnikov na dan. Nastopilo je tudi južno vreme in to nam daje še boljše nado, da bolezen počasi zgine.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Celovec 9. decembra. Dosedaj zaslišanih 30 prič. Dokazilno gradivo ogromno. Velika senzacija, ko je predsednik iz Železnikarja izvlekel, da je turnarjem želode rezal.

Javna zahvala.

Podpisani odbor izreka svojo najtoplejšo zahvalo gospodom pevcom Ljubljanske Čitalnice in vsem gospodom Sokolom, kateri so blagovolili sodelovati pri Miklavževem večeru.

Odbor „Sokola“.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. dec.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	738-23 mm. 739-90 mm. 742-00 mm.	+ 0-6° C + 1-8° C + 0-4° C	sl. zah. sl. svz. sl. svz.	obl. obl. obl.	0-00 mm.
7. dec.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	742-18 mm. 743-22 mm. 745-28 mm.	- 0-4° C + 6-8° C + 2-0° C	sl. vzh. sl. jz. sl. jz.	obl. d. jas. obl.	0-00 mm.
8. dec.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	744-80 mm. 744-08 mm. 743-70 mm.	- 2-6° C + 2-8° C + 4-4° C	sl. svz. brezv. sl. jz.	obl. obl. obl.	0-00 mm.

Srednja temperatura je znašala + 0-9°, + 2-6° in + 1-9°, za 0-5°, 2-6° in 2-2° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 6. decembra t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	5 4	Surovo maslo,	84
Ječmen,	4 55	Jajce, jedno,	3-5
Oves,	2 92	Mleko, liter,	8
Ajda,	4 55	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 69	Telečje	60
Koruza,	5 40	Svinjsko	52
Krompir,	2 86	Koštrunovo	36
Leča,	8	Pišanec	45
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	8 50	Seno, 100 kilo	1 69
Maslo, kgr.	92	Slama,	1 51
Mast,	82	Drva trda, 4 metr.	7 60
Špeh frišen,	56	„ mehka, „	5 20

Dunajska borza

dné 9. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 10	kr.
Srebrna renta	83	10
Zlata renta	104	40
5% marcna renta	97	35
Akcije narodne banke	871	—
Kreditne akcije	301	20
London	123	40
Napol.	9	75 1/2
C. kr. cekini	5	77
Nemške marke	60	15
4% državne srečke iz t. 1854	250 gld.	125
Državne srečke iz t. 1864	100 gld.	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta	104	50
Ogrska zlata renta 6%	123	70
„ 4%	96	75
„ papirna renta 5%	91	65
5% štajerske zemljiše, odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	117	—
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	110	25
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	25
Kreditne srečke	100 gld.	180

Javna zahvala.

Dne 5. novembra t. l. pogorelo mi je poslopje, katero sem imel pri vzajemnej zavarovalnici „Konkordija“ zavarovano. Omenjene zavarovalnice glavni zastopnik v Ljubljani gosp. Ign. Valentincič je škodo takoj pregledal, in mi celo zavarovano svoto pripoznal, katera se mi je že tudi v gotovini v mojo popolno zadovoljnost izplačala. Za tako pošteno in vestno ravnanje in za tako naglo izplačanje se zavarovalnici „Konkordija“ in njenemu glavnemu zastopniku v Ljubljani gosp. Ign. Valentinciču javnim putem iskreno zahvaljujem in „Konkordijo“ iz lastne skušnje vsacemu kdor se zavarovati želi najtopleje priporočam.

V Pristavljuvsi, poleg Šentvida pri Zatični, 20. novembra 1884.

Anton Verbič s. r.

Janez Kristan s. r.

prča.

Jože Karlinger s. r.

prča.

(786)

Boljši od vseh podobnih izdelkov, némajo te pastilje nič škodljivega v sebi; najuspešnejše se rabijo zoper bolezni v organih spodnjega dela telesa, prehajalno mrzlico, bolezni na koži, v možganih in ženske bolezni; čistijo kri in lahko odpravljajo blato. Ni ga zdr. vila, ki bi bilo boljše in pri tem popolnem neškodljivo zoper

telesno zapretje,

gotovi vir vseh bolezni. Ker so posladkorjene, uživajo jih radi tudi otroci. Te pile so odlikovane z jako častnim pismom deurnega svetnika Pitha.

Jedna škatljica s 15 pilami velja 15 kr. — Zavitek, osem škatljic skupaj, 120 pil, velja samo 1 gld. a. v. (650—5)

Philipp Neustein
Apotheker

Svarjenje! Vsaka škatljica, ki nima firme: Apotheke zum heiligen Leopold in na zadnji strani naše varstvene znamke, je ponarejena, ter svarimo, naj se ne kupuje.

Paziti se mora dobro, da kdo ne dobi slabega, neupitnega ali celo škodljivega izdelka. Vsakdo naj izrečno zahteva Neusteinovih Elizabetinih pil, te imajo na zavitku ter navodilu za rabo poleg stoječ podpis.

Glavna zaloga na Dunaji: Apotheke „zum heiligen Leopold“ des Ph. Neustein, Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse.

Za 1 gld. 15 kr. pošljemo franco jeden zavitek.

Iskreno žalujoča naznanjujeva, da je vsega-mogočni Bog k sebi poklical najino preljubljeno sedemletno hčerko

A N O

po kratkej mučnej bolezni dne 5. grudna in da je bila pokopana dne 6. grudna 1884.

Dr. Janko in Josipina Sernec

(784)

v Mariboru.

! Priznanje!

Proti

bolečinam v glavi in želodci!

Gospodu lekarnarju TRNKOCZY-ju v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Z veseljem Vam naznanjam, da so mi Vaše kri čistilne kugljice, škatljica po 21 kr., izredno dobro služile. Vročina, katero sem čutila po vsem telesu, potem hudi glavobol in sem ter tja napadajoča me mrzlica, sami nasledki zapretja in želodčnega katarja, ponehali so hvala Bogu popolnem, ko sem uživala Vaše kri čistilne kugljice, tako, da ljudje že pravijo, da sem veliko bolj zdrava videti.

Zahvaljevala se Vam vnovič prav iskreno, Vas prosim, da mi pošljete za 1 gld. 5 kr. še jeden zavitek teh tako izvrstno delujočih kri čistilnih kugljic.

Pozdravlja Vas, sem najudanejša

(701—6)

Lucija Šliber.

Vsak zavoj kri čistilnih kugljic lekarnarja Trnkoczy mora radi pristnosti na zavitku imeti naslednji nadpis.

K. k. priv.
Blutreinigungs-Pillen
1 Rolle 1 fl. 5 kr.

Versendet wird nur eine Rolle.

C. kr. priv.
kri čistilne kroglice

v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Diese ausgezeichneten Blutreinigungs-Pillen sind echt und stets frisch zu haben in der Einhorn-Apotheke des Jul. v. Trnkoczy in Laibach, Rathhausplatz Nr. 4.

Jede Rolle muss der Echtheit wegen nebige eigenhändige Unterschrift tragen:

Jul. v. Trnkoczy
Apotheker

Razpis

dveh novih pazniških služeb II. razreda v deželni prisilni delavnici v Ljubljani.

V prisilni delavnici v Ljubljani se bodele od-dali dve stalni pazniški službi II. razreda z letno plačo po 300 gld., s službeno obleko, s stanovanjem v delavnici in z 1 1/2 funta kruha na dan.

Prošnjiki za ti službi naj svoje prošnje z dokazi starosti, stanu, trdnega zdravja in krepke postave, neomadeževanega življenja (prilgično tudi znanja kakega rokodelstva) in popolne zmožnosti slovenskega in nemškega jezika (zmožnost laškega jezika daje prednost) in z dostavkom, ali so z uradniki ali služabniki prisilne delavnice v rodu ali svaštvu, izročijo (in sicer kdo more osebno)

do 5. Januvarija 1. 1885.

upravnistvu deželne prisilne delavnice.

(787—1)

Tesarje

za izdelovanje železniških tramov (Schweller) vsprejme takoj Franjo Koch, Kolodvorske ulice št. 30.

(785—1)

Tiskar

za ročni stroj se takoj vsprejme. Pisma na Ed. Frettenhofer-ja v Gradci, Realschulgasse 8. (783)

ne smel bi manjkati v nobeni bolnišnici in otroški sobi; on je desinfekcijsko sredstvo veličastnega pristnega duha po gozdu in je posebno priporočati pri otroških boleznih, za v sobah otročnic in pri epidemijah. — Ker ima Bittnerjev koniferni sprit v sebi kot zdravilno znane balzamično-smolnate in eterično-oljinate snovi vedno zelene smreke v koncentrovani obliki, ga vsi zdravniki priporočajo pri plućnih in vratnih boleznih. Bittnerjev koniferni sprit se dobiva samo pri Jul. Bittner-ju, lekarnarju v Reichenau, Sp. Av. in v spodaj navedenej zalogi.

Cena steklenici 80 kr., 6 steklenic velja 4 gld. Patentovani razpršilni aparat 1 gld. 80 kr. (706—5)

Zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-ju, lekarnarju.

Pristen samo z varstveno znamko! Patentovani razpršilni aparat ima ulito firmo: „Bittner, Reichenau, N.-Oe.“.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Filijala za Ogersko:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, | Pešta, Franz-Josefsplatz v hiši društva. št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank.	83,780,016-90
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1883	„	16,602,367-70
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot	„	139,950,000—
V slednjem dvanaestmesečnej poslovalnej perijodi uložilo se je pri društvu za	„	65,726,175—
ponudb, vsled česar znaša skupni znesek v slednjih 25 letih na uloženi ponudbah več kot	„	1,260,777,854-55

Prospekte in druga razjasnila daje

Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri Val. Zeschkotu. (309—8)

Od visoke vlade

Njeg. Veličanstva

švedskega kralja
privilegirani dr Fr. Lengiel-ov

Brezov balzam.

Že sam brezov sok, kateri teče iz breze, ako se navrtja njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvršnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskinje od polti, ki postane vsled tega čisto bela in trda.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kozave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeljuje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nesno rudečino, zajedee in druge nesnažnosti na polti. Cena vreč z navodom vred 1 gld. 50 kr.

Zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-ju, lekarnarju; glavna zaloga na Dunaji pri W. Henn-u. (231—9)